

וחכמים אומרים **בשבורי זוכות**, מפני הפסנה.

תנו רבנן: נותני בול מלא אגרוף של מלח לתוך הנר בשבייל שתאיר ותדליק. ואין זה ניחוש, אלא הוא גורם לצילולות השמן, והוא דולק היטב.

וכן נותני טיט וחרפית שמצונים את השמן תחת הנר, בשבייל שתמתו ותדליק זמן רב.

אמר רב זוטרא: האי מאן דמייסטי שרגתא דמשחא הרי הוा גורם לו שימחר לשרוף את השמן וכן מי שהוּ מגלי נפטא, שמרים את כסוי מנורת הנפט הרי הוּ גורם לבוערה מיותרת — קעבר משום כל תשחית.

והואمر בשעת מזיגת הכווס: **חמרה וחיה לפום רבנן** — אין בו משום דברי האמוראי. לפי שאין זה אלא ברכה בעלמא.

מעשה ברבי עקיבא שעשה משתחה לבנו, ועל כל כום וכום שהביא אמרה: **חמרה וחיה לפום רבנן, חיה וחמרה לפום רבנן ולפום תלמידיהון**⁽¹⁰⁰⁾.

האומר: **אשתח ואותיר אשתח ואותיר**, כדי שתהא הברכה מצויה בינו — יש בו משום דברי האמוראי.

המקבעת את קליפות הביצים שיצאו מהם אפרוחים **בכotal**, כסגולה שישארו האפרוחים בחיים. ועשה זאת **בפני האפרוחים** — יש בו משום דברי האמוראי.

וחמיגים **בפני אפרוחים** — יש בו משום דברי האמוראי.

המרקדת והמונה שביעים ואחד אפרוחין בשבייל שלא ימותו — יש בו משום דברי האמוראי.

המרקדת לפניו הכותח, כדי שייתחזק בבישולו, ותחמתקת את העומדים מסביבה לתועלתו בישול החדשין, ותחמוץות לתועלתו בישול הגרייסין — יש בו משום דברי האמוראי.

המשתנת **בפני קדריתה בשבייל שתתבשל מהרה** — יש בו משום דברי האמוראי.

אבל נותני קים של תורה ושבורי זוכות בקדירה בשבייל שתתבשל מהרה.

הדרן על במה אשה

האמת והאמונה. 100. ומכאן המקור לאמרת "לחיים" בשתיית מזיגת יין. והדעת זקנים מבعلي התוספות [ויקרא י, ט] מפרש שמן פנוי שהיין גורם להרבה סכנות, והביא לילה וקללה לעולם [אצל נח וגלוות עשרה השבטים וחורבן הבית], וכן הוא עשו להשקות אבלים ומרי נפש [ובמודש תנחות מא פקודי, ב] שמשקיהם יין את הנידון בבית דין לימותה, ומפרש כך את הביטוי *"לחיים"*. לכן כשmorphים יין אומרים שיא לברכה ולחיים. וראה מהדרש"א ומהדרוא בתרא.

כשרואים שניוי אצל תרגול כדי לשוחטו מיד שם ימות, וכיון שיש לכך סיבה על פי אמונה אין בזה איסור משום דברי האמוראי.

וחרמביים [עבדה זורה יא, ד] מנה זאת בכל הדברים האסורים משום ניחוש שהוא לאו דאורייתא — לא מהחשו, והוא סופר שככל מה שנעשה לסיין על טוביה או על רעה אסור מושום ניחוש. ובסוף הפרק הוא מפרש שככל הכספי והניחושים הם שקר וכזב ואמונות תפלות, וההתורה אסורה זאת מפני שהאמונה בדברי שקר הוא פתח לטעות ולנטות מדין